Informatie blad van
Parochie St. Werenfridus
Wervershoof

NU EN STRAKS

GEVEN EN NEMEN

2e jaargang no: 2 Nov. 1979

REDAKTIE.

C. Kruyer
Kaagweg 17, Wervershoof
tel: 02288-2185

J. Verlaat
Raiff.laan 97, Wervershoof

Th. Breg
v Maaselandstraat 29, Wervershoof

Pastorie: Dorpsstraat 71
Wervershoof
pastores: A. Janssen
J. Suidgeest
tel: 02288-1268

tekening voorblad: P. Kuin

off-set : dhr. C. Bot

typiste : U. Steltenpool-Koortens

van de redaktie

In dit nummer staat weer een groot aantal artikelen.
Uit veel van die artikelen blijkt dat er nog altijd veel mensen te kort krijgen.
Het leek ons zinnig daar in deze tijd van geven(en krijgen) nog eens op te wijzen.
Zo zijn de onderwerpen van blz. 4 en 5 afkomstig van de Stichting Solidaridad, die elk jaarin de advent, aktie voert voor mensen in de derde wereld.
Ook vindt U in dit blad de eerste ingezonden brief.
Wilt U reageren of wilt U schrijven over dingen die U van belang vindt, laat ons dat weten.
Schrijf ook als het niet past bij het thema.
Dan kan Nu en Straks een levend blad worden.

Inhoud.

Van de redaktie blz. 2
Inhoudsopgave blz. 2
Geven en krijgen blz. 3
Clara e.d. kinderen blz. 4
Columbia blz. 5
Klaagzang blz. 5
Gastarbeid in Nederland blz. 6
Pauselijke Missiewerken blz. 7
Ingezonden stuk blz. 8
Neem een kind voor uw rekening blz. 9
Wat verwachten wij van de a.s. synode blz. 10
Kinderbijbel .... op reis naar voedsel blz. 11
Liturgische agenda blz. 12

geven en krijgen

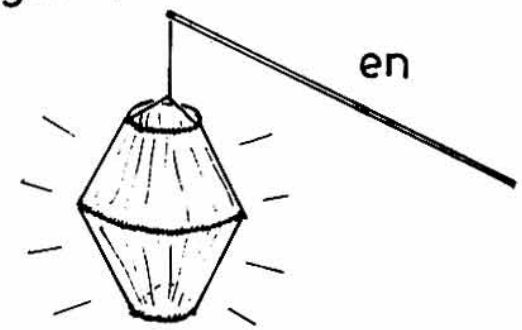

11 november was het St. Maarten.
's Avonds in het donker hebben de kinderen gelopen met hun lichtgevende lampions door de straten.
Onder het zingen van de St.Maarten liedjes gingen de deuren open.
Kennen we ze nog?

Sinter Sinter Maarten
de kalfjes dragen staarten,
de koeien dragen horens,
de kerken dragen torens,
de torens kragen klokken,
de meisjes dragen rokken,
de jongens dragen broeken aan,
daar komt Sinter Maarten aan.

Hier woont een rijk man,
die veel geven kan
veel zal hij geven,
lang zal hij leven
God zal hem lonen met honderd-
duizend kronen,
met honderdduizend lichtjes aan,
daar komt Sinter Maarten aan.

Sinter Maarten het is zo koud,
geef me een stukje turf of hout
geef me een half centje,
dan ben je m'n beste ventje
geef me een appel of een peer,
dan kom ik het hele jaar niet meer.

Sint Martinus (Sint Maarten) is bekend en bemind om zijn edele daad: als soldaat gaf hij de helft van zijn mantel weg aan een arme bedelaar, die in de kou van de avond bij de stadspoort zat. Natuurlijk werd deze goede daad door de bedelaar niet verzwegen en iedereen hoorde er van.
Zo wordt op de avond van Sint Maarten gegeven en gekregen:
gegeven door de mensen
gekregen, ontvangen door de kinderen.

Ook met het komende feest, Sint Nikolaas, wordt er gegeven en gekregen.
Het is een feest waar we allemaal aan mee kunnen doen.
In de Sint geloven is in elkaar geloven.
Pepernoten strooien is goedheid rond-strooien.
In de begindagen van de decembermaand klinkt uit vele monden van kleine en grote mensen: "Vol verwachting klopt ons hart".
En dan is het zo ver:"Het heerlijk avondje is gekomen"
Wat is er zo heerlijk aan dit avondje?
Ik denk de geheimzinnigheid, de spanning, het wachten op: wat gaat er gebeuren, wat voor verrassing zal er uit de bus komen?
Geven is: anderen verrassen.
Het hoeft niet met dure of grote kadoos, eerder met een kleine verrassing of met een attentie.
Het meest bekende Sinterklaasliedje zingt ook van dat kleine:

Sinterklaas kapoentje,
gooi wat in mijn schoentje,
gooi wat in mijn laarsje,
dank U Sinterklaasje.

Een aardigheidje, een kleine gave, verpakt bijvoorbeeld in een surprise.
Een surprise maken is: op elkaar mikken maar dan in de goede zin van het woord. Een leuk kado, een toepasselijke rijm erbij, de ander in het zonnetje zetten.
Daar is ook de aktie "Zon in de schoorsteen" op gericht: een zieke medemens verrassen.
Mogen velen die verrassing onder-vinden.
Pepernoten strooien is goedheid strooien.
Een goedheid die weldadig is.
Geven en krijgen lopen door elkaar heen.
Iemand die geeft zal ook wel wat krijgen
Iemand die krijgt moet er op bedacht zijn om wat te geven.
Hele genoeglijke dagen toegewenst.

J. Suidgeest, pastor.

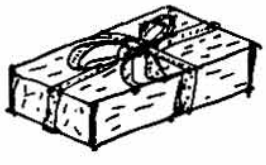

MEVROUW CLARA EN HAAR KINDEREN

DIT JAAR HADDEN ALFONSO EN IK, ALS STUDENTEN MAATSCHAPPELIJKE GEZONDHEID, DE BEURT OM DE KROTTENWIJK BOVEN DE STAD TE BEZOEKEN

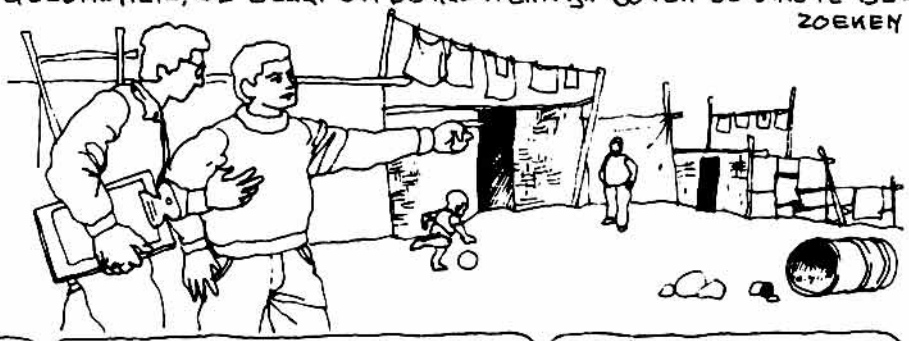

ARTIKEL 3

VERKLARING RECHTEN VAN DE MENS

IEDER MENS HEEFT RECHT OP LEVEN, DE VRIJHEID EN DE ONDSCHENDBAARHEID VAN ZIJN PERSOON

COLOMBIA.

Ds. Tito Mora werkt nu al weer 8 jaar in de krottenwijken rond de noordelijk gelegen stad Barranquilla.
Hij is trouwens niet direkt in de krottenwijken begonnen
Dominee Mora kreeg namelijk zijn aanstelling van de Episcopaalse kerk in een gemeente waarin vooral de nazaten van Engelse immigranten het beeld bepaalden.
Mensen uit de hogere middenklasse die het leven nog niet zo slecht vinden.
Toen hun predikant dan ook met de armen ging bemoeien en die armen ook een rol gingen spelen in het leven van de kerk, toen voelden zij zich bedreigd.
Er ontstond een hevige twist tussen arm en rijk waarbij de predikant de zijde van de armen koos.
De rijken wilden de predikant niet meer.
De predikant ging niet weg. Het leger schopte, sloeg en schoot de armen tot driemaal toe de kerk uit, waarbij drie doden vielen.
Ds. Mora belandde 18 maal in de gevangenis en richtte de Onafhankelijke Episcopaalse kerk op.
Dat is nu allemaal al weer zo'n 3 jaar achter de rug.
De kerk is nu van de armen en Ds. Mora kan zich helemaal aan hen wijden.
In de krottenwijken zijn schooltjes opgericht, de bewoners organiseerden hun eigen winkeltjes, er is een werkplaats voor de produktie van bakstenen. Allemaal aktiviteiten waar Ds. Mora de bewoners toe aanzette maar die nu door henzelf gedragen worden onder verantwoordelijkheid van hun Raad van Gemeenschapsaktie.
Solidaridad wil deze raad een flink bedrag geven zodat het werk in de wijk een stevige financiële basis krijgt.

Solidaridad steunt jaarlijks ongeveer 180 programma's van kerken, groepen en volksorganisaties in heel Latijns Amerika.
In 1979 hoopt zij voor deze aanvragen 4,5 miljoen gulden bijeen te brengen. Voor groepen die Solidaridad willen steunen en die voor Latijns Amerika willen werken is een uitgebreide werkmap verkrijgbaar, waarin ook veel informatie over bovenstaande projekten.

KLAAGZANG IN DE KROTTENWIJK

of "het komen en gaan van de arme"

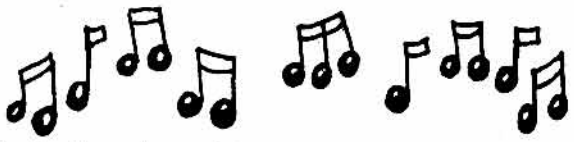

Ik hakte de velden open
en moest de helft van de oogst afstaan
Ik plantte en kon eten
Nu heeft het vee
m'n plaats ingenomen
Om niet dood te gaan
moest ik er vandoor
Op z'n grote landgoed, in z'n mooie huis
zit de eigenaar er goed bij
Ik en m'n ondervoede gezin
wonen in een hut van karton
Mijn stukje grond in de stad
heb ik illegaal bezet
Allerlei baantjes pak ik aan
Ik verlang naar de mooie vlakte
naar mijn vrienden en mijn gitaar
Leven in een krottenwijk
is niet eenvoudig
in een hut en modder toe
voor hen die Brazilië lieten groeien
moeten alle boeren van hun stek af
En het eind is niet in zicht
Men zegt dat we uit ons kot verdreven worden
om plaats te maken voor een verkeersplein
zoals we gisteren uit ons gehucht
zijn verjaagd
Jaag ze op, zeggen ze
Je wordt er zó onrustig van
dat je adem er bijna van stokt
Gisteren zongen en danstem we daar
in het mooie binnenland
Mijn gitaar en ik zijn stil
vergeefs wachtend op een oplossing
Maar ik ben m'n ogen gaan openen
voor de vormen van deze uitbuiting
Het is oude geschiedenis:
het begon al met Adam
Ik denk erover
en ik praat erover met m'n kameraden
Steeds kom ik tot de konklusie
dat de arme de eeuwige zwerver is
Hij moet weg, overal weg
een terreintje zoeken, een nieuw leven
wanneer de stad groter wordt
De arme vist steeds achter het net.
Verjaagd van huis en haard
heb ik m'n akkers verlaten
buitengeschopt als een bedelaar
met dezelfde zwaai
gooit men me nu nog eens buiten
omdat de stad z'n klauwen uitslaat.

Maar deze dans van heen en weer gejaag
kan niet langer duren, het moet afgelopen zijn
wij moeten strijden tegen het onrecht
voor een huis, werk en gezondheid
Door al deze veranderingen heb ik
één ding geleerd
We moeten samenwerken
De toekomst is voor wie
zijn rechten op durft eisen
Land mag ons niet ontbreken

Lied uit de wijk Capuava in de stad
Goiánia (centraal Brazilië) 1979

Gastarbeid in Nederland.

Na de 2e wereldoorlog is West-Europa snel weer opgebouwd.
Ook in Nederland rezen de fabrieken als paddestoelen uit de grond.
Ze breidden zich in die jaren voortdurend uit.
Aan werkgelegenheid was geen gebrek.
Tegen 1960 ontstond er zelfs een gebrek aan arbeidskrachten.
Doordat de Nederlanders gemiddeld langer naar school gingen, was er vooral een gebrek aan ongeschoolde arbeiders.
Er was ander werk genoeg en steeds minder mensen wilden dat ongeschoolde, vaak vuile en laag betaalde werk doen.

Omdat dat werk toch noodzakelijk was voor de ekonomiese groei zijn Nederlandse bedrijven toen arbeiders gaan werven in Italië, Spanje, Portugal, Joegoslavië, Griekenland, Turkije en Marokko.
In die landen waren talloze werkelozen, vaak ongeschoolde, arbeidskrachten voorradig.
In de loop der jaren zijn er op deze wijze zo'n 200.000 mensen daar vandaan in Nederland gehaald, voornamelijk uit Turkije (± 80.000), Marokko (±45.000) en Spanje (bijna 30.000). De mensen zijn hier gekomen omdat ze geen echte andere mogelijkheden hadden.
Ze zagen het als de enige kans om hun lot te verbeteren, of om te werken aan de toekomst van hun kinderen.

Op het eerste gezicht lijkt dit voor alle betrokkenen een voordelige oplossing:Hier kwamen arbeidskrachten uit het buitenland om onze ekonomiese groei veilig te stellen, terwijl die arbeiders de gelegenheid hadden met het hier verdiende geld aan hun toekomst te werken en zo de welvaart thuis te verhogen.
In de praktijk bleek deze redenering echter niet op te gaan en soms zelfs averechts uit te werken.
Gastarbeid vroeg zulke hoge offers, dat men het verschijnsel zelf een sociaal kwaad kan noemen, waarvan met name de individuele buitenlandse werknemers het slachtoffer zijn.
De betere toekomst die zij voor ogen hebben kunnen ze in de meeste gevallen, door tegenvallende besparingen, niet realiseren. De terugkeer naar eigen land wordt telkens weer uitgesteld tot ze bijna onmogelijk is geworden.
Ze wonen hier in een situatie van "blijvende tijdelijkheid", ze zijn van de regen in de drup gekomen.
Bovendien is in de landen waar zij vandaan komen de werkgelegenheidssituatie door de gastarbeid vaak nog verslechterd.
Regeringen gingen ervan uit dat ze toch jaarlijks wel duizenden werkelozen zouden kunnen "lozen" in West-Europa, zodat de noodzaak om zelf voor werkgelegenheid te zorgen, minder dringend werd.

En bovendien zijn de prijzen enorm gestegen door het geld dat de gastarbeiders naar huis stuurden.

Gastarbeid is een sociaal kwaad waarvan vooral de Nederlandse bedrijven grprofiteerd hebben, - en nog steeds profiteren- , en dat onze welvaart ondersteunt.
Het wordt tijd dat we ons dat realiseren.
De ekonomiese wet van vraag en aanbod lijkt gebaseerd te zijn op kortzichtig en egoïsties denken, waarbij mensen in de knel komen.

Kerken staan voor mensen, komen op voor mensen in knelsituaties, althans dat behoren de kerken te doen als ze trouw willen blijven aan Degene door wie ze zich laten inspireren.
Opkomen voor buitenlandse werknemers betekent: naast de mensen gaan staan en werken aan een mentaliteitsverandering. Het gaat om het opbouwen van een

meer rechtvaardige, een meer menselijke, een meer christelijke samenleving.

Als U in uw eigen plaats iets wilt ondernemen op dit gebied, kunt U voor advies en ondersteuning kontakt opnemen met:
"Het projekt "Samenleven met buitenlandse werknemers in Noord Holland",

Kennemerpark 33

Alkmaar.
tel: 072 - 118543

"Pauselijke Missiewerken"

.Missiegezinsbijdrage.

Enkele jaren geleden is de missiegezinsbijdrage in het leven geroepen als vervanger voor de vele, door diverse celateurs en celatrices opgehaalde bijdragen voor de vele missieordes.

Velen van U hebben aan die missiegezinsbijdrage meegedaan (of doen nog mee) maar toch is de opbrengst de laatste jaren sterk achteruitgegaan.

Wij merkten dit aan de verantwoording welke wij van het missie-sekretariaat Haarlem ontvingen, waarin Wervershoof voor slechts ƒ 90,-. op de lijst stond.
Hoe komt dit vroegen wij ons af.
Wij dachten dat de Pauselijke Missie Werken (PMW) bij velen van ons winig bekend is.

Het bisdom Haarlem heeft enige jaren geleden, als teken van solidariteit met de jonge kerken, het diocees Hyderabad in Pakistan geadopteerd-
Een groot deel van uw missiebijdrage gaan daar rechtstreeks heen.
U kunt uw missiegezinsbijdrage storten op:
banknummer 36-89.27.016 van de Rabobank Wervershoof.
t.n.v. Missiewerkgroep Wervershoof

De missionaire werkgroep zorgt dat uw bijdrage bij de PMW terecht komt.

Met dank voor uw solidariteit.

Missiewerkgroep Wervershoof.

BISDOM HAARLEM

M I S S I E S E C R E T A R I A A T

Beste Vrienden,

Elk jaar ontvangen we van veel mensen de missiegezinsbijdrage voor PMW.
Dat stemt tot dankbaarheid. Immers, met uw giften kan de belofte worden nagekomen die het bisdom Haarlem gedaan heeft aan het bisdom Hyderabad in Pakistan. Gezamenlijk hebben we de taak op ons genomen om de kerk ginds in Hyderabad jaarlijks een steuntje in de rug te geven.
Het gaat elk jaar om zo'n bedrag van rond de ƒ 300.000,-.
Maar mochten we het klaar spelen om wat hoger uit te komen, dan is dat in Hyderabad natuurlijk wel erg welkom.
Het gaat tenslotte over een heel bisdom: de bekostiging van onderhoud en opleiding van pastorale werkers en katechisten en alles wat er verder nog bij komt kijken om de bloedsomloop van de financiëel arme kerkgemeenschap van bisschop Paul gaande te houden.
Ons medeleven wordt erg op prijs gesteld en er is zo'n behoefte aan onze steun; de nood is immers zo groot.
Bijgaande brief van Pater Dias maakt dit overduidelijk.
Daarbij doet het weldadig aan te ontdekken hoe vitaal en sprankelend die kleine christengemeenschappen ginds bezig zijn.
In hun moeilijke situatie zoeken ze steeds weer naar nieuwe oplossingen voor hun problemen.
Pakistan is vaak in het nieuws tegenwoordig.

Het leger heeft de macht aan zich getrokken; de verkiezingen zijn voor onbepaalde tijd uitgesteld.
In zo'n gespannen situatie is het goed te weten dat groepjes christenen van hun kant proberen een kleine bijdrage te leveren voor een leefbare samenleving. En ze kunnen dat beter doen naargelang wij meer met hen meeleven en meewerken.
Veel dank.

missiesekretaris bisdom
Haarlem,
Jan Schrama

Fragment uit een brief van Pater Dias.

OVER HET WERK VAN DE KATECHISTEN IN QUETTA (bisdom Hyderabad).

1. QUETTA:

Elke katechist heeft een gebied toegewezen gekregen in de stad Quetta en omgeving.

Omdat de meerderheid van de christen-gemeenschap ongeletterd is, gaan onze getrainde katechisten naar deze mensen toe en geven godsdienstonderricht; ze bereiden ook de jonge paartjes voor op het huwelijk en helpen hen op alle mogelijke manieren om een fatsoenlijk christelijk familieleven te leiden.
Ze gaan regelmatig voor bij Bijbel- en Gebedsdiensten.
Zeer onlangs zijn we begonnen met de Zondagsscholen en momenteel hebben we 6 centra die zeer goed funktioneren.
Het doel van zo'n Zondagsschool is, de kinderen (vooral degenen, die niet naar school gaan of op een moslemschool zitten) een stevige ondergrond te geven in hun godsdienstige vorming. De katechisten dragen de verantwoordelijkheid voor de goede gang van zaken on deze Zondagsscholen.
Ongeveer 300 kinderen bezoeken deze scholen en eens in de 3 maanden wordt er een speciale dienst gehouden bij de kerk.
Na de religieuze viering is er een feestje en zo worden de kinderen aangemoedigd om door te gaan.

INGEZONDEN :

Discrimineerd de Paus de Vrouw ?

De 3e wereldreis van de paus aan Ierland en de V.S. heeft alweer enige tijd geleden plaatsgevonden.
Deze reis heeft denodige stof doen opwaaien.
Heeft de paus tijdens zijn eerste 2 reizen slechts een achtergrond geschetst van waaruit hij denkt en leeft, nu heeft hij duidelijke taal gesproken.
Hij heeft uitspraken gedaan over de idioterie van de bewapeningswedloop, de welvaart, de bestrijding van de armoede enz-
Allemaal zaken waar ik het als christen en als vrouw van harte mee eens kan zijn.
Waarom ik mij hier heel nadrukkelijk ook als vrouw presenteer, komt door het volgende.
De paus heeft ook op niet mis te verstane wijze gesproken over de positie van de vrouw in kerk en samenleving.
Als ik het goed begrepen heb behoort de vrouw haar ondergeschikte positie in de samenleving en zeker in de kerk te behouden.
De kerk blijft een mannenzaak.
De vrouw komt volgens de paus zeker niet in aanmerking voor het priesterambt. D.w.z. dat 50% van de gelovigen zonder meer wordt uitgesloten van een officiële funktie in de kerk, alleen op grond van het feit dat je als meisje geboren wordt.

Uit deze conservatieve discriminerende opvattingen èmaneert de vrouw (waardoor ik mij als vrouw "onkundig", "onnozel" en betuttelt voel) blijkt dat de paus totaal geen oog heeft voor de recente ontwikkelingen in kerk en samenleving.
Ook in de kerk zijn veel vrouwen aktief bezig als pastoraal medewerkster en lectrice.
En niet te vergeten de vrouwelijke religieuzen, hoeveel werk hebben zij niet gedaan in dienst van Christus kerk.
En dan verder nog al die vrouwen die zich inzetten voor andere kerkelijke en christelijke aktiviteiten b.v. denkgroepen, koren, kinderoppasdiensten.
Mij is gebleken dat vrouwen juist dan in de meerderheid zijn.
Ook als we naar het kerkbezoek kijken (vooral in de zuidelijke landen) is dit vaak alleen iets voor vrouwen, kinderen en bejaarden (en dan soreek ik over de zondag)
Vrouwen zijn onmisbaar voor een werkelijk levende kerk. Ze zijn al heel lang niet alleen maar passieve kerkgangers.
Hoewel de vrouw m.i. nog niet altijd voldoende in de kerk tot haar recht komt, vraag ik mij af wat en hoe de kerk nu zou zijn zonder al die nu aktieve vrouwen.
Moeten de ontwikkelingen van de laatste jaren nu stopgezet worden, i.p.v. een logiech gevolg krijgen nl. de vrouw als priester?

Een ambt dat m.i. zeker zo goed door een vrouw (niet iedere vrouw) als door een man (niet iedere man) bekleed kan worden.
Dat ik overigens niet de enige ben, die positief staat tegenover de vrouw als priester, blijkt uit de recente enquête van "de Tijd" het weekblad.
Hieruit bleek dat 61% van de ondervraagden er voor was en 25% er tegen.
Mannen en vrouwen waren gelijk verdeel onder voor- en tegenstanders.
Andere kerkgenootschappen zijn ons ook al voorgegaan.
Het is dus niet iets geheel nieuws en onbekends.
Kortom er zijn allerlei redenen aan te voeren voor de paus om terug te komen op zijn vooral discriminerende uitspraak dat iemand louter en alleen op grond van sekse uitgesloten wordt van het priesterambt.

naam en adres bij de redaktie bekend.

sponsorprogramma
stichting mensen in nood
hekellaan 6
5211 LX 's-hertogenbosch
telefoon 073-144544
giro 1111222

NEEM EEN KIND VOOR UW REKENING

Op onze aarde zijn 1,5 miljard kinderen onder de 15 jaar. Van hen leven er 500 miljoen in 100 arme landen, de ontwikkelingslanden van de 3e wereld.
Dat is éénderde van het totale aantal.
Honoerdduizenden van hen komen in alle opzichten te kort. Ze hebben te weinig voedsel, kleding, onderdak, onderwijs.
Ze komen ook liefde en bescherming te kort. De derde wereld telt ontelbare zwerfertjes, verschoppelingetjes, zieke kinderen. Gehandicapte kinderen worden er dikwijls helemaal aan hun lot overgelaten.

De stichting Mensen in Nood bestaat al 65 jaar.
Ze heeft zich altijd ingezet voor kinderen in moeilijke omstandigheden.
Lag vroeger het accent op "de bleekneusjes" uit Europese landen, nu is er de zorg voor de kinderen in de derde wereld.
Mensen in Nood heeft hiervoor met kerstmis 1973 het sponsorprogramma "Neem 'n kind voor uw rekening" in Nederland geïntroduceerd.

Een kind voor je rekening nemen is een vorm van ontwikkelingssamenwerking die blijkt aan te spreken.
Je voelt je persoonlijk betrokken bij zo'n kind.
Je voelt je medeverantwoordelijk voor zijn toekomst. Je wilt ieder kind gelijke kansen geven.
De jeugd van de arme landen zal mede de toekomst van de wereld bepalen. Daarom is het zo zinvol een kind voor je rekening te nemen!

ZO NEEMT U EEN KIND VOOR UW REKENING

Het is heel eenvoudig.
Als persoon of groep besluit U 'n kind voor uw rekening te nemen voor ƒ 20,-. per maand,
Het mag ook ƒ 60,-. per kwartaal ƒ120,- per halfjaar of ƒ240,-. per jaar zijn.
U bepaalt zelf wat U het beste uitkomt. U kunt ook een veelvoud van genoemde bedragen overmaken.
U neemt dan meerdere kinderen tegelijk voor uw rekening.
U legt zich niet vast voor een bepaalde termijn.
Mensen in Nood kan echter alleen goed werken als de sponsor regelmatig betaalt en sponsor blijft!

Wat de betaling betreft vragen wij U vriendelijk om gebruik te willen maken van de volgende mogelijkheden:
a. de accept-girokaart. Die krijgt U naar wens eenmaal per maand, kwartaal, halfjaar of jaar, kant en klaar toegezonden.
   U hoeft alleen nog te ondertekenen en terug te sturen naar bank of giro.
   Met de accept-girokaart houdt U het tijdstip van betaling helemaal zelf in handen.
b. de automatische afschrijving.
   U machtigt de stichting Mensen in Nood om eenmaal per maand, kwartaal, halfjaar of jaar automatisch een bepaald bedrag af te schrijven van uw bank- of giorekening .

Deze 2 manieren om te betalen zijn ingevoerd om de administratiekosten zoveel mogelijk te drukken.

Als sponsor blijft U voortdurend op de hoogte van de gang van zaken bij Mensen in Nood.
Zes keer per jaar ontvangt U het informatieblad Clamavi.
En tenminste eenmaal per jaar ontvangt U als sponsor een speciaal sponsorbulletin, waarin rekening en verantwoording wordt afgelegd over het sponsorprogramma.

VAN HET DEKENAAL BESTUUR

Wat verwachten wij van de a.s. synode.....?

Met die vraag kwam de kernraad van het bisdom met onze bisschop Zwartkruis samen op 26 sept. j.l.
Vanuit het dekenaal bestuur Hoorn was ik daarbij.
Tevoren was ons gevraagd om onze gedachten op papier te zetten en aan ieder toe te sturen. Er was heel wat denk- en praatwerk verricht.
Daarbij viel op hoe door al die geluiden één rode draad liep: de vraag naar de wijze van gezagsuitoefening en gezagsbeleving in de kerk vandaag.
Hoe verstaan bisschoppen hun positie in het proces, waarin onze kerk zich bevindt?

Tot welke vorm van gezagsuitoefening nodigt dit hen uit?
Welke vorm van gezag wordt door de gelovigen wél en niet herkend?
Hoe verstaat Rome zijn plaats in dit proces?
Wat verwachten de bisschoppen van Rome wél en níet?
Meer in bewoordingen van het 2e Vaticaans Concilie, raken al deze vragen aan de "kollegialiteit" van bisschoppen met elkaar, met Rome en met hun eigen plaatselijke kerk.
Welke speelruimte is er voor eigen nuances, voor onderlinge pluriformiteit, voor inbreng en inspiratie vanuit de basis van de gelovigen en parochies?

Bisschop Zwartkruis herkende zichzelf heel goed in deze vragen en geluiden van de kernraad.

Hij hoopte zelf dat dit de hoofd-thema's van de synode zullen worden.
Het heeft - gezien de korte duur van de synode - geen zin om allerlei hete hangijzers op tafel te brengen, zoals b.v. het celibaat, de vrouw in het ambt, enz.
Praktisch zitten de bisschoppen met fundamentele vragen rond kollegialiteit en invulling van hun bisschopsambt in deze kerk en in deze tijd.
Daar moet het dan ook over gaan, vindt de bisschop!
Hij zei vertrouwen te hebben in de kollegiale opstelling van deze paus, die zich niet in de rol van scheidsrechter wil laten manoevreren.
Zodra de meer uitgewerkte agenda voor de synode vanuit Rome bekend wordt, zal de bisschop deze informatie doorgeven aan de parochies.
Hij vindt het van belang dat men juist op plaatselijk vlak met deze vragen bezig is.

Wim Al.

Maandblad KERK AAN 'T WERK
2e jaargang no. 3, november.

OP REIS NAAR VOEDSEL.

(uit de kinderbijbel)

Al heel gauw was het meegebrachte koren opgebruikt.
Jacob begreep dat er iets gedaan moest worden.
"Gaat terug om koren te kopen", zei hij.
"Ja, Vader", antwoordden de broers, "maar als we Benjamin niet bij ons hebben, hoeven we het niet eens te proberen".
"Waarom hebben jullie dan ook verteld dat je nog een jongere broer had'," riep Jacob.
"Hij heeft ons er zelf naar gevraagd", verdedigde Juda zich.
Toen zie Jacob:"Als het toch moet, dan maar dadelijk! Misschien is het wel goed als jullie geschenken meebrengt voor die man: honing van onze bijen en een zak amandelen.
Geef ook het geld, dat je in de zakken gevonden hebt, terug. Dat was natuurlijk een vergissing.
Ik zal God bidden dat je met Simeon en Benjamin weer thuis man komen".
Toen vulden de broders de zakken met geschenken.
Zij namen Benjamin tussen zich in en reisden voor de tweeede keer naar Egypte.
Zouden zij dan nooit terugkomen?" dacht Simeon.
"Zou ik altijd hier moeten blijven?"
Eindelijk kwam een bediende hem zeggen dat zijn broeders teruggekomen waren.
"Zij hebben ook je jongste broer bij zich", zei hij. "Je moet dadelijk bij de Onderkoning komen".
Hij bracht Simeon naar een prachtige zaal.
Daar stond een tafel gedekt, vol met de lekkerste taarten en andere heerlijke dingen!;
Ook zag hij er zijn broeders.
Zij haalden de geschenken tevoorschijn, die zij voor de Onderkoning meegebracht hadden.

Terwijl zij hiermee nog bezig waren, kwam de machtige man zelf binnen. Dadelijk bogen zij heel diep voor hem. De Onderkoning, die de vorige keer zo boos tot hen gesproken had, was nu heel vriendelijk.
Hij vroeg:"Hebben jullie een goede reis gehad? En hoe gaat het met je oude Vader?"
Toen nam Juda Benjamin bij de hand en bracht hem bij de voorname Egyptenaar.
Nog voor Juda iets kon zeggen, vroeg deze: "Is dit nu je jongste broeder Benjamin?"
en hij legde zijn hand met de prachtige ring op Benjamins hoofd.
Toen werden de taarten aangesneden Elk kreeg zijn deel. Maar Benjamin kreeg een stuk dat vijfmaal zo groot was als dat van de anderen.
"Was dit nu die man waar zijn broers zo bang voor waren?" dacht Benjamin Hij vond hem juist heel aardig!
De volgende morgen mochten zij alle elf met de zakken vol koren afreizen.

1-2 december 1e Adventszondag (A.J.)

Za. 19.00uur Dameskoor
Zo. 8.30uur
10.00uur Kinderkoor Adventsviering.
11.30uur

8-9 december 2e Adventszondag (J.S.)

Za. 19.00uur A.O.W.Jongerenkoor
Zo. 8.30uur
10.00uur Herenkoor
11.30uur

15-16december 3eAdventszondag(A.J.)

Za. 19.00uur
Zo. 8.30uur
10.00uur Fanfare- Herenkoor
11.30uur

22-23december 4eAdventszondag (J.S.)

Za. 19.00uur
Zo. 8.30uur
10.00uur Herenkoor
11.30uur

SOLIDARIDAD
Laan van Meerdervoort 148 2517 BE Den Haag
tel. 070 - 655207 GIRO 1804444

Thema volgende uitgave : „ Kerstmis 1979 "

inl. kopie voor 10 December

uw kontaktpersoon :